

روشندل شهرکردی، شیخ حسین اعمی، (توح
۱۳۲۰ ق)، واعظ و شاعر، متخلص به ذاکر و روشندل. در
سه سالگی به علت ابتلا به مرض آبله، از هر دو چشم
نابینا شد. او دارای ذهن و هوش سرشاری بود به
طوری که در دوازده سالگی قرآن را از حفظ داشت. با
اینکه نابینا بود خط را خوب می نوشت و از وعاظ
شهرکرد بود. از آثار وی: منظومه «مصیبت نامه»، در دو
هزار بیت؛ «مناجات نامه»؛ «دیوان» اشعار.

تذکره شعرای معاصر اصفهان؛ (۲۲۳)، الذریعه (۹/